

Umiddelbart før den skematiske oversigt over alle forslagets elementer under forslagets bemærkninger afslører forslagsstillerne så også, at de håber på, at retslærde ved universiteternes juridiske fakulteter vil bruge lovforslaget i undervisningen. Det er godt nok noget af en ambition, der vil noget, men al ære og respekt for ambitionen.

Jeg tror, at de fleste af os folketingsmedlemmer husker, hvilket lovforslag vi holdt den første tale over, den såkaldte jomfrutale. Min jomfrutale tilbage i 1991 var til et lovforslag, der faktisk hed forslag til lov om ophævelse af lov om stempelafgift på topografiske kort. Jeg glemmer aldrig den titel, og jeg gjorde mig vældig umage for at finde noget relativt fornuftigt at sige i den samme anledning, og det lykkedes mig vist også at anvende omkring fire minutter på talerstolen ved den lejlighed.

Og hvorfor nævner jeg så det? Jo, bare for at illustrere, at det hænder faktisk med års mellemrum, at vi ophæver en lov her i Folketinget.

Som justitsministeren har været inde på, er formålet med L 219, som det er beskrevet i bemærkningerne, både agtværdigt og ordentligt. Partiet Frihed 2000 har været drevet af ønsket om mere overskuelighed og gennemsigtighed i gældende ret, men om dette noble formål så opnås eller blot delvis nås med det foreliggende, tillader jeg mig at nære en smule tvivl. Jeg tror faktisk ikke, der er ret mange mennesker i Danmark, der vil føle sig synderlig lettede, selv om vi vedtog forslaget i den nuværende form.

I Socialdemokratiet tror vi i øvrigt heller ikke, at lovgivning er sådan noget, man lige ordner i bundter af 100 til 140 stk. ad gangen, uanset at nogle af dem skriver sig 330 år tilbage.

Jeg vil ikke undlade at bemærke, at jeg har fundet underholdningsværdien relativt høj i forbindelse med forberedelsen af denne første behandling og i øvrigt heller ikke fundet forslaget uinteressant. Jeg vil dog anholde omtalen i bemærkningerne i eksempel 1 og punkt 2, hvor det insinueres, at der er tale om misbrug af grundlovens § 25. Det mener jeg ikke der er nogen belæg for.

Vi vil ikke afvise i Socialdemokratiet, at vi på et tidspunkt kan blive enige om enkelte punkter, delelementer af dette her forslag enten i denne omgang eller ved senere lejligheder; det vil vi følge med i under udvalgsbehandlingen.

Men vi må afvise forslaget i den foreliggende form.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jyske Lovs fortale indledes med de pompøse ord: »Med lov skal land bygges«, og hermed cementeres retssamfundet. Magthaverne skal rette sig efter loven og ikke udøve vilkårlighed.

Den lov er fra 1241, og så fortsætter Jyske Lovs fædre utroligt, næsten uhyggeligt forudsende: »Loven skal være klar, så hver mand forstår, hvad der står i loven.« Hvis vi bare kunne leve op til det herinde, så ville meget være nået. Det er jo gået lige stik modsat. Det er et demokratisk problem; vi har for mange love, de er ikke til at overskue for borgerne. Derfor skal jeg tilslutte mig den taknemlighed, der er udtrykt over for forslagsstillerne, fordi vi nu kan få en diskussion, give den igangværende diskussion om lov kvalitet og regelforenklung et skub i den rigtige retning.

I Venstre er vi meget optaget af afregulering. Vi mener, der er alt for mange regler. Borgernes adfærd reguleres alt for meget, forholdet mellem stat og borgere er gået i den helt forkerte retning. Vi ønsker færre love til fordel for borgeren, således at statens magt begrænses, og således at borgerens adfærd ikke reguleres så meget.

Spørgsmålet er så, hvor meget dette lovforslag hjælper på dét. Der er, som den forrige ordfører og også justitsministeren var inde på, formentlig regler, der kan ophæves, og som betyder en afregulering. Men at ophæve love, som i forvejen er udløbet eller har tjent deres formål, det vil være at lave flere love, end der er i dag. Og det er jo den diskussion, vi skal tage. Hvordan skal vi lovgive i fremtiden? Det er jo mere interessant end fortiden, selv om det af retshistoriske grunde er utroligt interessant både at læse forslaget og høre justitsministerens udlægning af kongeloven og Danske Lov.

Jeg kan jo sige, at som præstedatter ved jeg fra Danske Lov, at jeg skal klæde mig sømmeligen og tarveligen, og det vil altså ikke hjælpe på min påklædning, om man ophæver Danske Lov på det punkt. Og det viser altså også, at den er udløbet for flere hundrede år siden, og der er ikke grund til at ophæve den én gang til.

Det, det drejer sig om, er for os, hvad man gør i fremtiden, og altså tage diskussion: Jamen, en formel ophævelse af love, der er udløbet, hvad hjælper det? Men vi vil godt se på, om der er nogle alternativer. Vi har nogle gange i Venstres folketingsgruppe drøftet det, vi kalder solnedgangsbestemmelser. Man kunne også sige udløbsdato ligesom på mælkekartonen. Kunne